

Hallássérült Hívek Hírlapja

38. évf. 2. szám – 2025. június

Köszöntő

Kedves Olvasó!

Szeretettel köszöntelek a HHH újság legújabb számával. Legutóbbi megjelenésünk óta nagyon sok minden történt a magyar Katolikus Hallássérült Pasztoráció életében. Ezeket olvashatjátok a következő oldalakon.

Nagy Sándor atya

Esztergomi kirándulás csoportképe

Tartalom

Köszöntő	1
Ökumenikus imaalkalom ..	2
Telnyelvi kártyák	3
Fogadtatás	4
Közreműködők	5
Keresztutak	6
Kávészás egy szenttel	7
Római zarándoklat	8
DCE hírlevele	9
Pünkösdhétfő	10
Csiksomlyói búcsú	11
Habemus papam!	12
Nyári események	12

Ökumenikus imaalkalom 2025

Én vagyok a feltámadás és az élet ... Hiszed-e ezt? (Jn 11,25-26)

vács Imre lelkipásztor pedig hozzá kapcsolódva János 11,25-26 versével erősítette, bátorította a siket testvéreket arra, hogy szívükben válasszoljanak Jézus kérdésére.

Az istentisztelet után a tea és sütemény melletti igazi mély lelki beszélgetéseket, rég nem látott ismerősök

örömteli találkozását látva az fogalmazódott meg bennünk, hogy az évi egy alkalomnál többször találkozzunk, hisz egymás hite által épülhetünk.

*Bokros Andrea
Magyarországi
Baptista Egyház
Speciális Misszió
Fotó: Lauer Tamás*

Január 26-án délután az Újpesti Baptista Gyülekezetben tartottuk a hallássérültek ökumenikus istentiszteletét. Örömmel készülve az alkalomra, az Úr Jézus János 11,26 versében feltett kérdése: "Hiszed-e ezt?" arra vezetett minket, hogy a szolgálatok, énekek, még a szeretetvendégség is erről tegyenek bizonyosságot.

Nagy Sándor atya Lukács evangélium (4,17-19) alapján beszélt Jézus Krisztus személyéről, szeretetéről, megváltó kegyelméről, Ko-

Az istentiszteleten a baptista siketek dicsőítő énekének szövege:

Te vagy az Isten,
Te vagy az Úr,
Te vagy az első,
Az Utolsó

Te vagy a kezdet,
Te vagy a vég,
Te vagy az élet,
Úgy imádlak én.

Mert a hegyek leomlanak,
De a te hűséged Jézus,
Mindörökké megmarad.

Mert a sziklák leomlanak,
De a te hűséged, Jézus
Mindörökké megmarad.

A többi képet az alábbi QR-kóddal nézheted meg:

Jelnyelvi kártyák

Újdonság a Pasztoráció életében

Talán már mindenki találkozott a kis kártyákkal, amiken egy-egy jelnyelvi jel képe látható, hátulján a leírással, hogyan is kell azt eljelelni. Illetve, akik rendszeresen járnak misére láthatták, hogy a mise hirdetései között szerepel a jelek tanítása is. Most megismerhetitek a kártyák indulása, hogyan is kezdődött, illetve a készítőik és halló tabániaknak a beszámolóját.

Megváltani jelnyelvi kártya QR-kódja:

Az ötletadó: *Kompán Julianna* jelnyelvi tolmács és hitoktató.

A Tabánban többször is kaptunk olyan jelzéseket a halló templomba járó testvérektől, hogy szeretnének jeleket tanulni. A többi tolmáccsal és Sanyi atyával sokat gondolkoztunk erről az igényről. Szerettünk volna tanfolyamot, vagy egy-egy tanuló alkalmat megszervezni, de valahogy az idő nem úgy jött ki, és nem sikerült megfelelő időpontokat találni, hogy az érintetteknek is megfelelő legyen.

2024 év végén, a téli szünetben egyik reggel úgy ébredtem, hogy mi

lenne, ha minden vasárnap lenne egy-egy jel, amelyet kártya formájában kézbe is lehetne adni. Mivel magam is tanítok a hallássérüléssel és a hallássérült személyekkel való kommunikációs ismereteket egy egyetemen, ez a gondolat már egy ideje érlelődött bennem, hogy az oktatáshoz is jó lenne kézzel fogható segédlet. Azt tapasztaltam, hogy ugyan vannak elérhető videók a gyakorlatokhoz és azokon keresztül sok minden meglátható, de a rohanó világban nem jutnak el a videóra kattintásig sem a hallgatók, míg ha van egy kézzel fogható papír alapú „valami”, az bármikor elővehető és az ember el tudja sajátítani annak a tartalmát és tud gyakorolni általa.

Ihletettségre hatással volt a marosvásárhelyi tolmáccsársam, *Szotyori Tünde* által megmutatott segédlet, amelyet ők használnak a jelnyelvoktatásoknál. Ők nem videókat készítenek, hanem fotókat. Egy-egy lapon témakörönként több fotó van összegyűjtve. Ezt látva, és ezeket a gondolatokat összegezve álmomban megszületett a kártya. Majd természetesen jött az egyházi jelnyelvi kártya szála is. Sőt az első szerkesztésem is az egyházi jelek irányában indult el.

Hogyan kezdtem hozzá? Néhány meglévő videófelvételtől elkezdtem kiollózni a jeleket. Nem volt egyszerű elkapni a megfelelő pillanatot, hogy éles, jó minőségű jelenetet ragadhassak ki a folyamatos mozgás sorból. Az első elkészült kártyák tapasztalataim után már külön fotózás-

sal rögzítettük a jelek megfelelő mozzanatait.

Ezután jött a kártya összeállításának a nehezebb része: megfogalmazni a kézformákat, a mozdulatokat, hogy mindenki számára érthető lehessen. A jelnyelvnek nincsen leírt változata. De közös kódrendszer sem igazán alakult ki a jelek lejegyzésére. Ugyan vannak különböző lejegyzési módszerek, de egységes verzió nincs még nálunk. Ráadásul a kezdő tanulók számára igazán nem is volna az segítség, így maradt a körülírás.

A bevezető kártyák elkészültek a 2025-ös évkezdésre, így már az év első vasárnapi miséjén, a hirdetésekben Sanyi atya elkezdte megtanítani a jelenlévőknek magyar jelnyelven a köszönés első szavát:

A képen a kártyákat készítik, vágják.

„Dicsértessék”. Pár kártyát készítünk elő papíron, nem is tudtuk igazán, hogy hány darabra lehet igény. Már az első alkalom után kiderült, hogy gyorsan elfogytak kártyák. A következő vasárnap is hasonlóak voltak a tapasztalatok, ezért többet kellett nyomtatni, feldarabolni. Hálas vagyok a háttérben lévő tevékeny kezekért, akik nyomtatják, vágják, rendezik, elérhető helyre elhelyezik, hogy mindenki számára juthasson belőle.

A közösséggel szemben állva csodálatos látni, ahogyan a tanítási résznél mindenki bátran ismétli Sanyi atya éppen tanított jeleit. Itt nemcsak egy új ismeret megszerzéséről van szó, hanem sokkal többről. Kapcsolódásról. Kapcsolatba kerülni hallássérült személyekkel a jeleken keresztül, kapcsolatba kerülni a hívő testvérekkel a jelnyelv útján.

Szeretettel várjuk a visszajelzéseket a kártyákkal kapcsolatban, valamint az esetleges igényeket, hogy mely jelekkel ismerkedjünk meg. Reméljük, hogy a nyáron akár jelnyelvtanulós alkalmak is meg tudnak valósulni, akkor több jelet is tanulhatunk majd együtt!

Kompán Julianna

Isten báránya videó QR kódja

Fogadtatás

Hogyan fogadták a Tabáni templomba járók a jelnyelvi kártyákat?

Makrainé Szalai Krisztina:

A tabáni hívek nagy örömmel fogadták a jelnyelvi tanulás kis kártyás formáját. A kis kosárból rögtön elkapkodták már első alkalommal. A kettő – videó és kártya – együtt a legjobb, hiszen kiegészítik egymást. Kell a QR kód mellé az élő oktatás is a mise végén.

Nagyon klassz, hogy kapunk lehetőséget ilyesmire. Hidat képez köztünk - halló és hallássérült hívek között. Ha nem is tudjuk az alapokat még, akkor is segít a gátlások feloldásában. Így előbb lesz merszünk megszólalni is akár, ha kérdeznek. Ilyen kommunikációs helyzetekben még mindig az a leghálásabb, hogy csodálatosan tudnak szájról olvasni, így nincs probléma a beszélgetésnél.

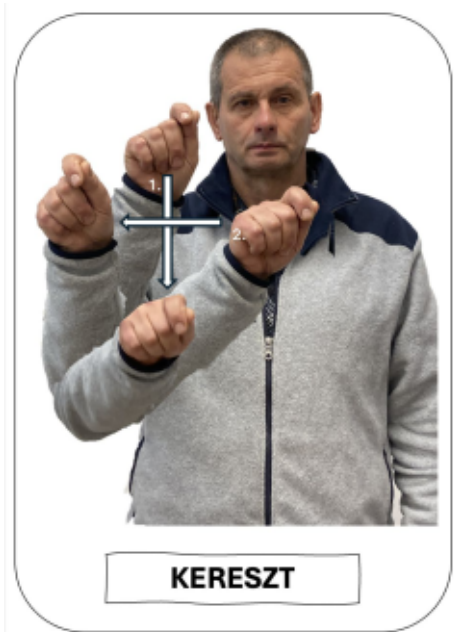
lük. Még úgy sem, hogy két kép ábrázolja, egyik a jel kezdetét, a másik a végét. ...és mint minden nyelv tanulásánál tökéletesen csak úgy működik a dolog, ha használjuk is! Aki komolyan szeretné megtanulni, annak - ismét mondom - nagyon jó ötlet! Környezetemben nincs kívül „gyakorolni”, ezért az egyik héten vasárnap megtanulom - mert a templomban megfigyelem a mozdulatot, még el is próbálom - de a következő hétre elfelejtem, és máris jön egy újabb jel... Nem utolsó sorban 70 éves vagyok, és úgy mint a „kiselefánt”, amilyen nehezen tanulok, olyan gyorsan felejték... Megmondom őszintén, feladtam egyelőre, de ha felszabadulok a túlterhelés alól, akkor újra előveszem! A kártyákat le is töltöttem magamnak, ki is vannak nyomtatva, de nem tudok annyi időt összeszedni, hogy egyedül ismétlegesse gyakorlasképpen.

BÁRÁNY

Belényi István:

Alapvetően nagyon jó ötlet ez a kártyás oktatás! Egyetlen nehézség benne, hogy olyan jeleket, amelyek „mozognak”, nem lehet kifejezni ve-

KERESZT

Közreműködők

Akik részt vettek az elkészítésben: Mit tapasztaltatok? Hogyan fogadták a hívek? És milyen érzés volt szerepelni a kártyákon?

Simor Endre és Eszter: Közvetlenül nem érkezett hozzánk bármiféle visszajelzés a kártyákról, de a Sanyi atya által elmondottakból az derült ki, hogy a kosárból „viszik mint a cukrot”. Egy idős néni érdeklődött az iránt, hogy van-e, illetve lesz-e még a kártyából. (ami azt jelzi, hogy tetszik, és szeretik. Igény van rá.) A személyes érin-

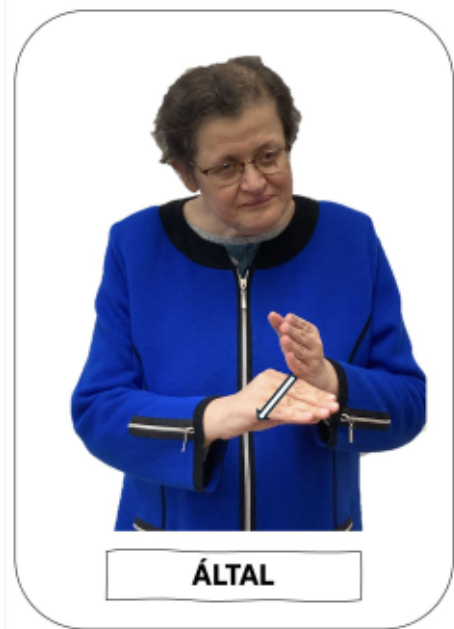
tettséünkről annyit tudunk elmondani, hogy furcsa volt így viszont látni magunkat a kártyákon.

Talán ez a közös jelnyelv tanulás, és a kártyákon való munkálkodás egy kicsit hozzá fog segíteni. Néhányan tölem is kérdezték, hogy lesznek-e még kártyák, ezek szerint érdekli az embereket. Külön megtiszteltetésnek éreztem, hogy én is kaptam szavakat, amit nekem kellett jelelni. Furcsa volt magamat látni a videón és a képeken. Különös érzés az is, amikor mise előtt a Községi teremben „engem” vagdosnak szét, mint az aznapi jelnyelvi kártyát.

VILÁG

Eszter a VILÁGOT szót jeleli

ÁLTAL

Ágnes az ÁLTAL szót jeleli

SZENT

Endre a SZENT szót jeleli

Vezér Ágnes: Először furcsa volt nekem, hogy mi fog ezekből a jelekből kialakulni, szavakat tanulunk meg jelnyelven. Aztán rájöttem, hogy így talán nem érzik a halló emberek azt, hogy rájuk erőltetjük a fogyatékoság egyik leglátványosabb „akadályát”. Nekem mint nagyothallónak, pedig már egyenesen illik néhány szót tudni.

Keresztutak nagybőjtben

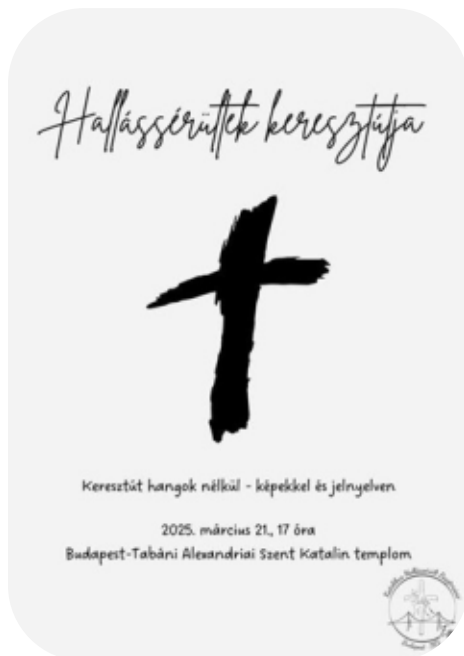
1. Rendhagyó keresztút

Körülbelül 10-12-en jöttünk össze, – mivel 14 állomás van – így néhányan vállalták a plusz állomások felolvasását, illetve eljelelését. Új körülmények között, azaz nyilvánosan az oltárasztalnál a vetítővászon mellett kellett gyakorolnunk, amire nem volt sok időnk, de ennek ellenére szépen, sikeresen lett előadva. Bízunk abban, hogy ha jövőben is ilyet csinálunk újra, akkor immár több tapasztalattal fogunk rendelkezni és esetleg több időnk lesz a gyakorlásra - akkor már magabiztosabban adhatjuk elő. Érdekesség volt az is az előadásban - szolgálatban -, hogy volt tolmácsolás a hallók felé is. Mivel nemcsak hallássérült hívek, hanem halló hívek is ott voltak.

Simor Endre

Fotó Kompán Julianna

2. Tabáni keresztút

Évek óta hagyomány a Tabánban az ökumenikus keresztútjárás. Idén több mint 120-an voltunk együtt: a krisztinavárosi és kapucinus plébániáról, a református és az evangélikus gyülekezetekből, a tabáni plébániáról és a hallássérült pasztoráció közösségéből is voltunk néhányan. Az elmélkedéseket Sanyi atya tolmácsolta jelnyelven. Amolyan mini érzékenyítés volt. A környékeliek számára láthatóbbá vált így a közösségünk.

A képek a Krisztinavárosi plébánia FB oldaláról valók.

Rendhagyó
keresztút képek
QR-kódja

Kávézás egy szenttel jelnyelven

Az idei év első felében új sorozatot is indítottunk. A vasárnapi misék után, a kötetlenebb beszélgetések közben egy-egy, hallássérült személyekhez köthető szent életéről volt szó ezeken az alkalmakon.

Filippo Smaldone -
Nagy Sándor Atya előadása

Szalézi Szent Ferenc -
Simor Endre előadása

A Sanyi atya által tartott első „kávézós” előadásából tapasztalva tartottam meg életem legelső előadását.

Alexandriai Szent Katalin -
Lauer Tamás előadása

A hallássérült személyek újkori védőszentje egy dél-olaszországi pap, *Szent Smaldone Fülöp* (Filippo Smaldone, 1848–1923). Már szemináriumi évei alatt elkötelezte magát a hallássérült emberek lelkipásztori gondozására: siket gyermekek nevelésére szentelte életét. 1885-ben szerzetesrendet alapított a Legszen-
tebb Szív Szalézi Nővérei néven. Eredeti nyelven: Suore Salesiane dei Sacri Cuori (S.SS.CC)

<http://www.salesianesacricuori.it>

XVI. Benedek pápa avatta őt szentté 2006 októberében. Emléknapja június 4-én van a római naptár szerint. Az általa alapított női szerzetesközösség fő küldetése a hallássérült gyerekek és fiatalok nevelése és gondozása. Olaszországon kívül ma Brazíliában, Paraguayban, Ruan-dában és Moldáviában működnek.

A Szalézi Szent Ferenc életével kapcsolatos anyagokat ugyan meg lehet találni a neten, azonban kifejezetten a siketekhez fűződő történeteit magyarul sajnos nem lehetett találni az anyaggyűjtés során. Így angol nyelven kellett keresni, és sikerült is megtalálni egypárat, aztán lefordítani, majd Sanyi atyával kiválogatni. A HHH összes megjelent számát is át kellett böngészni az előadás anyagához, ami nem volt hiábavaló.

Szent Katalin a tabáni templom védőszentje. Előkelő pogány származású. Afrikából, Alexandria területéről származik. A kávé szintén Afrikából, Etiópiából származik és érdekes, hogy az alexandriai kikötőn keresztül jutott el Európába. Katalin találkozott a kereszténységgel és hitéhez élete árán is ragaszkodott. Hatalmas bölcsességgel áldotta meg az Isten, melyet mindig a jó érdekében használt. És a csattanó: Katalint többek között nyelvbajok ellen is oltalmul hívják.

A három előadás QR kódja:

Zarándoklat Rómába

A 2025-ös szeptén hivatalos eseményét, a fogyatékossgal élő hívek találkozóját április 28-án és 29-én tartották. Ehhez a találkozóhoz kapcsolódva szervezte meg a DCE (az európai siket katolikusok szervezete) idei zarándoklatát. 44 fő indult útnak 10 különböző európai országból (Portugália, Spanyolország, Franciaország, Németország, Csehország, Szlovákia, Magyarország, Svédország, Lengyelország és Olaszország), hogy az Örök Városban, Rómában találkozzunk. Innen busszal indultunk tovább Pescara felé. Zarándoklatunk első részében, első két napján Monapellot (Szent Arc-kegyhely), San Giovanni Rotondót (Szent Pió atya ereklyéi), Ortonát (Szent Tamás apostol ereklyéit) és Collevallenát (az irgalmasság szentélyét) érintettük és látogattuk meg. Ezek után értünk vissza Rómába, a falakon kívüli Szent Pál-bazilikába, ahol Rino Fisichella érsek úr tartott szentmisét. Zsúfolásig megtelt a

bazilika a világon sokfelől érkező hívővel.

Találkoztam chicagó-i és bostoni, de indiai és ghánai hallássérült-referens papokkal is. A Hit és fény közösség magyar tagjaival. A Tabáni Banda néhány tagjával, de még Dávid atyával is találkoztam ott. Igazán sokszínű közösség gyűlt össze az Úr asztalánál és Szent Pál apostol sírjánál.

A Szent Péter-bazilika előtti téren katekézisen vettünk részt. Igazi

nyelvi kavalkád volt: olasz hangzónyelv olasz, német, angol, spanyol és lengyel jelnyelvi tolmácsolással.

A zárószentmise a San Giovanni Battista de' Fiorentini templomban volt, ahol csak siket testvérek vettek részt Fisichella érsek úrral. A mise után innen indultunk, hogy áthaladjunk a Szent Péter-bazilika szentkapuján.

Hálás vagyok a sok találkozásért, személyes beszélgetésekért, új ismeretségekért és barátságokért. Megerősödve, hálatelt szívvel és megújult reményekkel értem haza.

Nagy Sándor atya

Az európai siket katolikusok hírlevele

News European Deaf Catholics

Monthly number 020

Bratislava, 30 April 2025

Points of interest

- 1- Pilgrim's en Rome 2025.
- 2- Martin y Miguel greets Cardinal Rino Fisichella.
- 3- Letter of Congratulations to Pope XIV.
- 4- Deaf and deaf-blind pilgrims also participated.

Deaf Catholics in Europe have triumphed at the Holy Door of St. Peter's.

Letter of Congratulations to Pope Leo XIV

Letter of Congratulations to Pope Leo XIV

W The leaders of the Board have sent a letter to Cardinal Pietro Parolin, to deliver this letter to the new Pope Leo XIV, to congratulate and ask for a prayer of the Deaf Catholics of Europe.

Deaf and deaf-blind pilgrims also participated in the Jubilee of Hope.

If you want to write your opinion please write to our email.

deafcatholicseu@gmail.com

Pünkösdhétfő Esztergomban

A nagyothallók részéről néhány gondolatot szeretnék megosztani a kedves olvasókkal:

Akik rendszeresen részt vettek az előző években a pünkösdhétfői Karizmák ünnepén Máriaremetén, azok tudják, hogy a hallássérült közösség mindig ott van ezen az ünnepen, változatos programokkal és különféle jelnyelvi bemutatkozások voltak, és az utóbbi években az akadálymentesítést is megmutattuk a felállított sátorban.

Az idei évben a helyszín változott. Esztergomban került megrendezésre [Egyházmegyei Közösségek Napja](#) néven. Idén nem kértünk sátrat, valahogy a jelenlétünk így is sok ember számára észrevehető volt.

A felújított Esztergomi vasútvonalon kb. egy óra alatt értünk Esztergomba. Én itt utoljára a 90-es években jártam. De legelőször 1986-ban voltam itt, mert akkor helyezték ide néhai Hollai Antal atyát, volt káplánunkat érseki szertartónak, mi pedig meglátogattuk őt a középiskolás hittan csoporttal. Megnézhettük többek között a Prímási palotát is akkor.

Most sok minden változott, és folyamatosan változik, újul meg minden. Nem volt szép látvány a sok állvány, de a fotók összegyűjtésekor láttuk, mindenki a kupolát fényképezte, mert az már kész van. A szentmise után ebéd és szabad idő volt, mindenki ment arra amerre akart. Majd 2 órakor egy idegenvezető segítségével bejártuk a bazilikát és megnéztük a kincstárat is, fagyiztunk és ahogy feljöttünk vasútállomásról kisvonattal, úgyis mentünk vissza a vonathoz.

Sajnos az akadálymentesítés nem volt mindig a legjobb számunkra. Foglalt helyünk volt, de mivel ez a rendezvény egybe esett a ministráns találkozóval, ezért a helyfoglalásunk nem volt teljesen sima. Sokan azt hitték, hogy elfoglaltuk a ministránsok helyét, de olyan is elhangzott, hogy Sanyi atya hozta a ministránsait, de persze tudtuk, ez csak humor volt. Júlikának és Sanyi atyának sikerült jó helyen jelezni, szép képek készültek rólunk, amelyek a Magyar Kurír oldalán megtalálhatók. Nekünk nagyothallóknak a mikrofon egészen kiváló volt, azonban az orgonára ezt nem mondhattam, időn-

ként a kántor nagyon megnyomta az erősítőt és énekeket nem lehetett érteni és sajnos egyszer pedig berekedt az orgona, olyan csúnyán hangzott, hogy azt hittem a dobhártyámat fűrészelik mindjárt – „uff ezt fáj”.

Különleges volt számunkra az öt éves Botond és szülei jelenléte. Botond siket és már egész szépen jelez. A siket közösségben teljesen kinyílt és kommunikált mindenki-vel. A mise alatt nagyon türelmesen vette anyukája irányítását, de persze neki ez még hosszú volt és izgett-mozgott. A fotósok, filmek felfigyeltek rá és fotózták őt többször. Az egyik gyülekezőnél arra lettünk figyelmesek, hogy Botond és Sanyi atya beszélget a bazilika előtt és aki arra járt azok őket fényképezték, sokáig filmezték. A halló világ számára ez ritkaság, egyeseknek új volt.

Hazautazáskor azt terveztem, hogy az emeletes vonat emeletén fogok utazni, de sajnos csalódtam, mert nem volt emeletes a vonat. Élményekben gazdag nap volt, a nap is sütött, szél is fújt.

Vezér Ágnes

Bíboros úr feliratozott beszéde

Jelnyelvi és képes beszámoló a napról

Pünkösdi búcsú Csíksomlyón

Először 1985-ben fiatal kántorképzősként jártam Csíksomlyón. Már akkor megragadott a hely szépsége és az, hogy az akkori határon túl nyolcszáz kilométerre mindenki magyarul beszélt.

2000-ben jutottam el újra Csíksomlyóra. Akkor a testvériskolánk kapcsolata révén Csíkszentdomokoson szálltunk meg és onnan indultunk hajnali 4 órakor a búcsúba. 30 km-t gyalogolva jutottunk fel a Nagysomlyó hegy nyergébe, ahol az évenkénti pünkösdi szentmisét bemutatják.

Időközben családommal többször visszatértem, a kistarcsai egyházközség szervezésében indított, zarándokutak révén erre az ősi Mária kegyhelyre. 2025-ben ismét indított zarándokbuszt a kistarcsai egyházközségünk. A szervező hitoktató felkért, hogy legyek a busz lelkivezetője. Némi gondolkodás után igent mondtam. Arra gondoltam, hogy hallássérült testvérek közül is hívok néhányat. Többen érdeklődtek is, végül egy hallássérült házaspár tartott velünk.

Az utazás 12 órát vesz igénybe. Ezt töltöttük meg imádsággal és a látnivalókkal való ismerkedéssel. Mivel a szervező erdélyi származású, a látnivalókról ő mesélt érdekes történeteket, míg én az imákat vezettem feleségem segítségével. A remény zarándokaiként keltünk útra és a búcsú elnyerés kegyelméért is imádkoztunk az út során.

Pünkösdi szombatján hajnalban indultunk a búcsús mise helyszínére. Mondhatni mindenki oda igyekezett így bizony lassú sorokban haladtak az autók. A parkolóból

pedig még újabb órát kellett gyalogolni a szabadtéri oltárhoz. Időben odaértünk. A hangosítás nagyon jól érhető volt számomra. Mivel a szentmisét előre feliratoztam a Duna TV számára, így minden szöveg nálam volt. Ennek segítségével akadálymentesítettem a hallássérült házaspár számára, hogy be tudjanak kapcsolódni a szentmisébe.

Pünkösdi vasárnap Farkaslakán mentük el a helyi templomba. Itt szintén jelnyelven akadálymentesítettem a házaspár számára. Láttam, hogy a helyiek közül néhányan igencsak figyelnek, miért „beszélék a kezemmel” is. Előtte a plébános atyának jeleztem, hogy vannak hallássérült testvérek is velünk, ne lepődjön, meg ha jelelek.

Mise után az atya kérdezte, hogy ismerem-e Kovács Árpád atyát, aki tud jelezni és siketekkel foglalkozik. Mivel nem ismertem, megadta az elérhetőségét, így vele is fel tudjuk venni a kapcsolatot.

Az utazás során más hallássérült személlyel nem találkoztunk. Ma-

gyarul még nagyon sok helyen tudnak az emberek 105 évvel a trianoni tragédia után is. Ezért is fontos a magyarság számára egy-egy ilyen búcsú, amikor összegyűlik több százezer magyar és együtt imádkozunk égi édesanyánkhöz, Máriához. Kérve az ő közbenjárását szent fiánál, Jézusnál.

Lauer Tamás

Fotó: Lauer Tamásné

Habemus papam! – Van pápánk!

Fotó:Vatican Media

Robert Francis Prevost XIV. Leó néven lett Róma 267. püspöke, egyben a Katolikus Egyház feje.

Megválasztása napján első útja során a Szent Péter téren egy Michela nevű kislány félénken odament a pápához, hogy áldását és aláírását kérje egy bibliára.

XIV. Leó szívesen vállalta a kettős felkérést, majd egy csepp humorral hozzátette:

Még gyakorolnom kell az aláírást, a régre már nincs szükség!

Fotó: Makrai

Ferenc pápa 2023-ban járt a "Tabánban"

Nyári programajánló

- Jelnyelvi mini kurzus a tabáni szolgálattevőknek (jún. 24-25-26.)
- Augusztus 20. Szent István király, ünnepi szentmise és körmenet jelnyelvi tolmácsolással
- Szeptember 6. Veszprém - Bódi Mária Magdolna boldoggá avatása, jelnyelvi tolmácsolással
- Szeptember 13. Veni Sancte - tanévnyitó különleges meglepetéssel (részletek majd később)

- A tabáni templomban egész nyáron, minden vasárnap továbbra is lesz jelnyelvi tolmácsolással és feliratozással kísért szentmise.
- További aktuális programokról a Pasztoráció facebook-oldalán, illetve a honlapról tájékozódhattok.
- A DCE új logója: >>>>
És az oldaluk linkje:
<https://www.deaf-catholics-of-europe.com/>

Impresszum:

Kiadja a KATOLIKUS HALLÁSSÉRÜLT PASZTORÁCIÓ

Felelős kiadó: Nagy Sándor plébániai kormányzó, hallássérült-referens

Cím: Budapest-Tabáni Alexandriai Szent Katalin Plébánia

1013 Budapest Attila u. 11. | Mobil: +36 (20) 429-8354

tabani.plebania.hu | hallasserult.katolikus.hu

E-mail: tabani.plebania@gmail.com | hallasserult.katolikus@gmail.com

facebook.com/katolikus.hallasserult.pasztoracio

A HHH újság: megjelenik elektronikusan és nyomtatottan is

Szerkesztő: Vezér Ágnes | Tördelő: Lauer Tamás | Korrektúra: Kompán Julianna

Akadálymentes szentmisék

a tabáni templomban:

minden vasárnap 10 órától

jelnyelvi tolmácsolással és folyamatos feliratozással.

Gyónási lehetőség jelnyelven is:

előre egyeztetett időpontban.

Irodai nyitvatartás a Tabáni Plébánián:

Hétfő, Péntek: 15-17 óra között.